

KIRMIZIFARE

çocuklar için edebiyat dergisi

Cilt: 6 Sayı: 73
Kasım 1997

Bir Başkan Adayı s.2

Semih Öztürk

Aksi Cadı ile Huysuz
Büyücünün Aşkı s.3

Dilek Aykul Bishku

Işık Saçlı Mavi Gözlü
Adam s.17

Melek Güngör

Yavru Kuş s.12

İlkay Erçetin Günerli

Kırmızıfare Çocuklar İçin Edebiyat Dergisi 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 55. maddesi gereğince incelenmiş, eğitim ve öğretim açısından 24 Aralık 1990 tarihli, 2328 sayılı Tebliğler Dergisi'nde okullara tavsiye edilmiştir.

ISSN 1300-3291
Kırmızıfare
çocuklar için edebiyat dergisi

Cilt: 6 * Sayı: 73 * Kasım 1997

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Fatih Erdoğan

*

Danışma Kurulu:

Prof. Dr. Meral Alpay, Ferit Avcı, Yıldırım Derya, Mustafa Eremektar, Turan Yüksel

Ayda bir çıkar.

Fiyatı: 300.000TL

Abonelik Bedeli:

Yıllık 12 sayı: 3.500.000TL

(Cilt kapağı yıl sonunda abonelere ücretsiz gönderilir.)

Yurtdışı: DM70.

Yurtdışı taahhütlü: DM85

Baskı: Yaylacık Matbaası (567 80 03)

MAVİBULUT YAYINLARI

Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Kat:4 80060 Galatasaray İstanbul

Tel: (0212)252 63 75-76 * Faks: (0212)244 08 60

mavibulut@superonline.com

Kapak: Ebru Öztaylan

Merhaba!

Bu sayımızda heyecanlı bir seçim kampanyasına konuk oluyoruz. Bahçeşehir İlköğretim Okulu başkanlık seçimleri için okurumuz Semih Öztürk, arkadaşlarına Kırmızıfare aracılığıyla mesajlarını gönderiyor. Okuldaki arkadaşlarına bu Kırmızıfare'yi ücretsiz olarak dağıttı. Böylece hem amaçlarını, yapacaklarını arkadaşlarına anlatmış oldu, hem de onlara kalıcı ve güzel bir armağan vermiş oldu. Semih'i, seçmenlerine ulaşma konusunda bulduğu bu zekice yöntem için kutlarız.

Abonelerimizin sıkıntıları sona eriyor. Bugünlerde kapınızı sık çalacağız, haberiniz olsun. Beklediğimize degeceğini umarız.

Binbir Kitap çıktı! Çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi! Büyükleriniz için! Çocuk kitaplarını seven, çocuklarına kitap alan, okuyan anne babalara yardımcı olacak harika bir kılavuz. Hangi kitaplar çıktı? Hangileri güzel? Herhangi bir konuda aradığınız kitapları nasıl bulabilirsiniz?

Hepsi Binbir Kitap'ta...

Sevgiler,

Fatih Erdoğan

Neler için çalışacağım?

1. Tüm sınıflarda basketbol turnuvaları yapılması için,
2. Dördüncü ve beşinci sınıflar yemeklerini kendileri alması, diğerlerine (sıcak olarak) servis yapılması için,
3. Sık sık geziye ve laboratuvara gidilmesi için,
4. Kantinin ikiye ayrılması için (1. ve 2. sınıflar ayrı, 3., 4. ve 5. sınıflar ayrı.)
5. Sosyal etkinliklere önem verilmesi için,
6. Bazı servislerdeki öğrenci sayısının azaltılması için,
7. Kütüphane kartlarının dağıtılması için
8. Okulumuzda başarılı ve mutlu olabilmemiz için.

... sizin için çalışacağım!

Arkadaşlarım!

Ben, Semih Öztürk.
17 Ocak 1988'de İstanbul'da doğdum. On yaşındayım; yaşıma bakarsanız bir çocuğum, ama büyüklerime göre çoktan bir yetişkin olmuşum. Haklı yanları var, ama sonuçta ben bir çocuğum; çocukların sorunları, hayalleri, oyunları ile içiçeyim.

Semih Öztürk

Okumayı, piyano çalmayı, futbol ve basketbol oynamayı, yüzmeyi seviyorum. Kitaplar ve piyano ile henüz 4,5 yaşındayken tanıştım. Benim iki sevgili dostum oldular. (Hatta, aramızda kalsın, 1995'te Amatör Küçükler Müzik dalında piyano ile üçüncülüğüm bile var.)

Bahçeşehir İlköğretim Okulu'na kararlı ve çalışkan bir başkan gerektiğini hepimiz biliyorsunuz. İşte bu konularda kendime olan bütün güvenimle sesleniyorum ki, bu başkan benim!

Bahçeşehir İlköğretim Okulu yöneticilerine ve öğretmenlerine saygılar, arkadaşlarıma sevgiler sunarım.

Semih Öztürk müzik ödülünü alıyor

Semih Öztürk, Başkan Adayı

Aksi Cadı ile Huysuz Büyücü'nün Aşkı

Aksi cadı, nemrut karakedisi ve alaycı karakargası ile birlikte küçük bir köyün yakınlarında sakin ve mutlu bir yaşam sürmekteymiş. Günlerini kendi halinde büyüler yaparak ve köy

halkına elinden geldiğince kötülük ederek geçiriyormuş. Ama pek becerikli olmadığından yaptığı büyüler genellikle işe yaramaz şeylermiş, bu yüzden köyde yaşayanların ona pek aldırdığı yokmuş.

Aslında sık sık aksi cadıya evlenme teklif etmek üzere köye gelen büyücüler de olmasa, köyelerinin yakınında bir cadının yaşadığının farkına ile varmayacaklarmış.

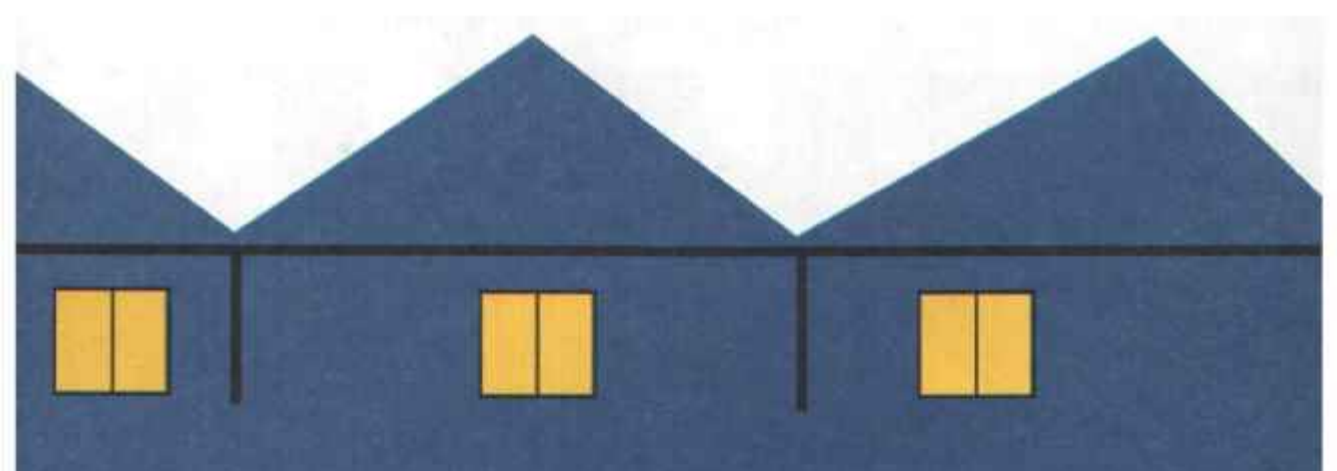
Aksi cadının taliplerinin köylerinde konaklaması köy halkının canını epey sıkmaktaymış, bu yüzden cadının evlenip gitmesini dört gözle bekliyorlarmış. Cadının annesi de kızının yakışıklı ve zengin bir büyücü ile evlenmesi için can atmaktaymış ama aksi cadının buna hiç niyeti yokmuş. Annesi onu sıkıştırdıkça, "Daha beş yüz elli beş yaşına yeni girdim anne! Bu kadar genç yaşta evlenmeye ne gerek var? Ayrıca hoşuma giden hiçbir büyücü de çıkmadı şimdiye kadar," diyor, cırlak sesiyle, "Beni rahat bırak!" diye bağıryormuş.

Günlerden bir gün aksi cadı bahçesinde oturmuş bulutlu ve sıkıntılı bir günün tadını çıkartmaktaymış. O kadar dalgınmış ki çatık kaşlı, huysuz görünümlü bir büyücünün yanbaşında belirivermesi üzerine korkudan kalbi duracak gibi olmuş. Kendisine gelir gelmez bu davetsiz misafiri kovalamak

üzere davranmış ama büyücünün asık suratını görünce bu niyetinden vazgeçmiş, hayranlıkla o zamana dek hiç bu denli suratsız bir büyücü görmediğini düşünmüş. Sert sert, "Evet, ne istiyorsunuz?" diye sormuş. Büyücü de onu hayranlıkla seyrederek, "methettikleri kadar da varmış. Ne kadar kötü huylu birine benziyor," diye düşünüyormuş. Büyücünün cevap vermediğini gören cadı bir büyü mırıldanarak onu sefil görünümlü bir tilkiye çevirmiş. Bu sefer büyüünün tuttuğuna kendisi de şaşıradersun büyücü bir anda eski haline dönmüş ve öfkeyle sihirli değneğini cadının üzerine çevirmiş. Ne oluyor demeye kalmadan cadının yerinde şaşkın bir köstebek belirmiş. Aradan epey bir zaman geçtikten sonra cadı yavaş yavaş eski görünümünü almış ve büyücüyü evine çay içmeye davet etmiş.

Aksi cadı bir yandan çatlak bir tabağa zehirli kurabiyelerden yerleştiriyor, bir yandan da düşünüyormuş. O zamana dek onu ziyarete gelen büyücüler hep ona iğrenç gül ve karanfil demetleri getiriyor, kibar

davranarak canım sıkıyorlarmış, Oysa bu büyücü cadı ruhundan nasıl da anlıyormuş. Aksi cadı ilk kez olarak bir evlenme teklifi almak ar/usuna kapılmış.

Bütün öğleden sonrayı zehirli kurabiyelerden yiyip çay içerek ve sohbet ederek geçirmişler, zamanın nasıl akıp gittiğinin farkına bile varmamışlar. Nihayet akşam yemeği vakti geldiğinde cadı büyücüden yemeğe kalmasını rica etmiş.

"Sevgili huysuz büyücü, lütfen beni kırmayın da akşam yemeğini birlikte yiyelim. Size enfes bir zeytinyağlı zift dolması pişireyirn," demiş.

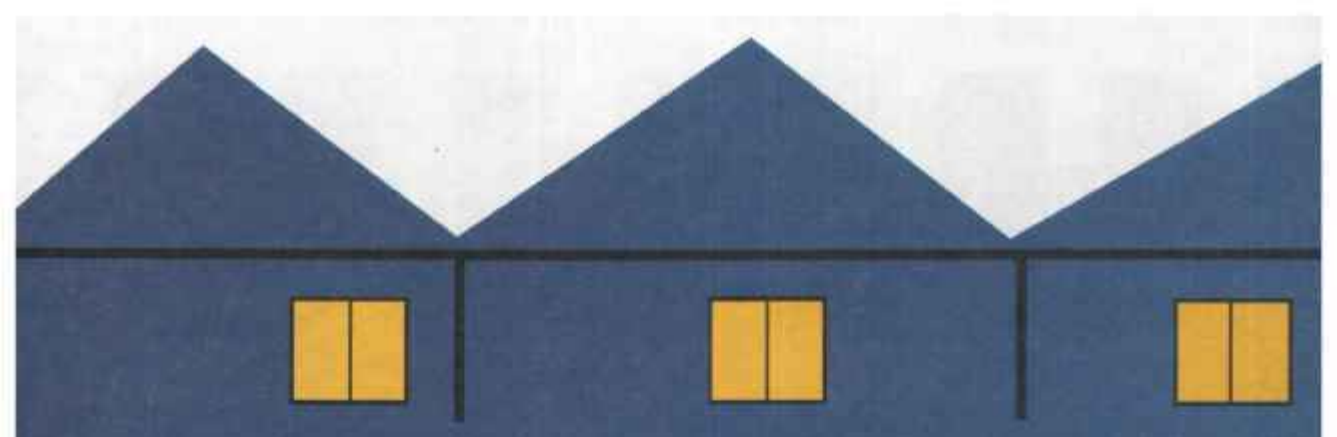
Huysuz büyücü bu daveti kabul ederek yemeğe kalmış. Tabağındaki zift dolmalarının hepsini bitirip sonra da, "Böög, berbat bir yemektir bu!" diye bağırmış. Cadı da mahcup mahcup önüne bakıp, "Teşekkür ederim," demiş ve elindeki kızartma tavasını büyücünün

kafasına indirmiş. Huysuz büyücü bunun üzerine kafasını oğuşturarak, "Sevgili aksi cadı, birbirimiz için yaratıldığımız besbelli. Ne dersin, evlenelim mi?" diye cadının beklediği soruyu sormuş.

Huysuz büyücü ve aksi cadı balaylarını yaşadıkları ülkedeki karanlık zindanları ve eski şatoların rutubetli bodrumlarını gezerek geçirmişler sonra da büyücünün bir tepenin üzerindeki korkunç şatosuna yerleşerek yeni yaşamlarına başlamışlar.

Bu ise en çok cadının yaşadığı köyün halkı sevinmiş tabii, hatla o katlar sevinmişler ki cadıya üzerinde çiçek desenleri olan beyaz dantelden bir masa örtüsü örüp hediye etmişler. Cadı kibar davranmaya çalışarak hediyelerini kabul etmiş, ama onlar ayrılır ayrılmaz örtüyü kocasına götürerek, "Şuna bak." demiş, "bu paçavrayı masanın üzerine örteyim diye getirmişler. Ne zevksizlik!"

Büyücü de. "Küflü siyah örtümüz masanın üzerinde çok güzel duruyor, ama istersen bunu katlayıp paspas olarak kullanabiliriz," diye akıl vermiş.

Köylüler cadıdan kurtulmalarına sevinmişler sevinmesine ama ne yazık ki sevinçleri pek öyle uzun sürmemiş. Aradan bir yıl bile geçmeden cadı gözyaşları içerisinde çıkagelmiş. Ne olup bittiğinden kimsenin haberi yokmuş ama cadının evine kapanıp gece gündüz ağlaması hepsini çok kaygılandırıyormuş. Sonunda Pembe Periye danışmaya ve soruna bir çare bulmasını rica etmeye karar vermişler.

Pembe Peri onları dikkatle dinlemiş ve dinlemiş ve Aksi Cadı'yi evinde ziyaret ederek onunla konuşacağını söylemiş.

Aksi Cadı kapıyı açıp da karşısında Pembe Peri'yi görünce önce. "Böögg. bu çirkin şey böyle!" diye bağırarak kapıyı kapamaya kalkışmış ama perinin

geliş nedenini öğrenince onu içeri buyur etmiş. Cadı ve peri karşılıklı geçip kahvelerini yudumlayarak dertleşmeye başlamışlar.

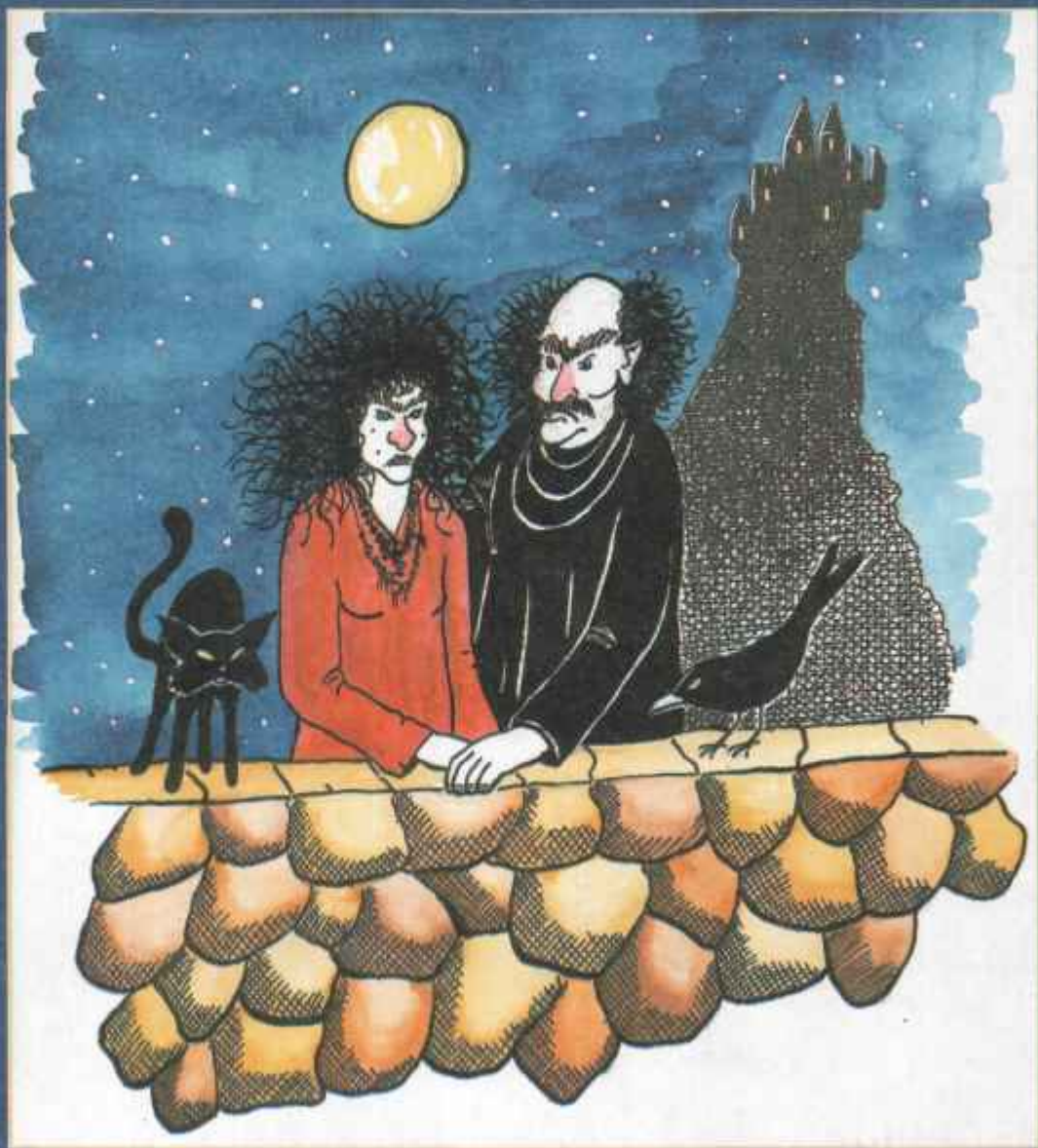
Aksi cadı kahvesine bir kaşık daha tuz atarak, "Başlangıçta her şey çok güzeldi." demiş. "Kavga etmediğimiz gün yoktu. Bütün zamanımızı birbirimize hakaret ederek, iğneli sözler söyleyerek geçiriyorduk."

Peri cadıları ve büyücülerini yakından tanıdığından, duydukları onu şaşırtmamış. "Peki." demiş, "sonra ne oldu ?"

Aksi cadı hıçkırarak, "Her şey ansızın değişti." diye cevap vermiş. "Sanki evlendiğim o huysuz, asık suratlı adam gitti, yerine tatlı dilli, kibar bir beyefendi geldi."

Peri anlayışla başını sallamış. "Yaaa. vah. vah. Neler yapıyordu örneğin?"

Cadı. "İnsanın asabını bozan sözler ediyordu," demiş. "Yemek yerken. "Çok

güzel olmuş karıcığım, eline sağlık,' diyordu mesela. 'Teşekkür ederim', 'Lütfen', 'Rica ederim' gibi şeyler söylüyordu."

Peri düşünceli düşünceli, "Allah Allah," demiş. "Bu garip davranışlarının nedenini sormadın mı hiç?"

"Hayır, hiç aklıma gelmedi bu. Sesimi çıkarmadan dayanmaya çalıştım, ama bir gece bana gülümseyerek, 'İyi geceler karıcığım, tatlı rüyalar,' deyince sabrım taşıtı. O uykuya dalınca süpürgemi kapığım gibi oradan ayrıldım."

Peri cadıya sarılarak, "Üzülme," demiş. "Ben şimdi gider onunla konuşur, bu tuhaf davranışlarının nedenini öğrenirim. Sen burada beni bekle." Sonra da pencereye giderek büyücünün şatosuna uçmak üzere hazırlanmış. "Bu arada kahve için de teşekkürler, çok güzel, yani çok berbattı."

Cadı, "Söyle ona, geri döneceğimi sanıyorsa yanılıyor. Asla dönmem." diye öfkeyle bağırarak perinin arkasından pencereyi çarpmış ve gözyaşları içerisinde beklemeye koyulmuş.

Pembe peri büyücü şatosunun mahzeninde tüplerde fokurdamakta olan acayip sıvılar arasında çalışırken bulmuş.

Perinin niçin geldiğini öğrenen huysuz büyücü avaz avaz haykırarak aksi bir cadıyı bir daha görmek istemediğini, onunla barışmaya falan da niyetli olmadığı açıklamış. Son derece sinirliymiş, çünkü cadıdan günlerdir haber alamamış, bu da onu fena halde korkutmuş.

Peri, "Niçin Aksi Cadı'ya kibar sözler söyledin?" diye sormuş. "Onun kalbini nasıl kırdığını farketmedin mi? Artık onu sevmediğini düşünüyor."

Huysuz büyücü, "Tanrım ne aptal bir kadın bu!" diye bağırılmış. "Onu tabii ki çok seviyorum. Şu günlerde yeni bir sihirli karışımın icadı ile uğraşıyorum. Aksilik etmeyi o nedenle ihmal etmiş olabilirim."

"Ona iyi geceler bile dilemişsin." diye çıkmış peri.

"Sahi mi? Rezalet. Yorgunluktan ne söylediğimi bilemediğim bir anıma rastlamıştır."

"Peki, üzerinde çalıştığın bu

karışımından hiç söz ettin mi ona?"

Büyücü, "Yoo, hayır," diye cevap vermiş. "Hiç aklıma gelmedi bu."

"Hiç de iyi etmemişsin. Unutma o bir cadı, meslektaş sayılırsınız."

Büyücünün ona hak vermesi üzerine birlikte Aksi Cadı'nın evine uçmuşlar. Büyücü cadıya, "Karıcığım, üzüntüden sivilceler çıkarmış, daha da çirkin olmuşsun. Sana söz veriyorum, bir daha hiçbir zaman kibar sözler etmeyeceğim, sana asla nazik davranmayacağımı. Hadi korkunç şatomuza gidelim," demiş.

Cadı da, "Ben de canımı sıkın şeyleri seninle konuşmadan tek başıma kararlar almayacağım," diye söz vermiş.

Pembe peri sevinçle, "İşte," diye sevinçle söze karışmış. "Açık kalplilikle konuşularak halledilemeyecek hiçbir şey yoktur."

Cadı ve büyücü, ikisi birden periye dönüp, "Sen karışma! Kapa çenenini!" diye bağırılmışlar.

Aksi Cadı cebinden çıkardığı siyah bir tozu Huysuz Büyücü'nün üzerine atmış. Ansızın çirkin bir yarasaya dönüşüveren büyücü son anda, "Hokka pokka, dim dim zokka!" diye bağırarak

cadıyı kart sesli bir kargaya çevirmiş. Birlikte pencereden uçarak büyücünün şatosuna doğru gözden kaybolmuşlar.

Peri mutlulukla arkalarından bakarken köyün yöneticilerinin ona doğru gelmekte olduğunu görmüş. Onlardan teşekkür beklerken köylüler, "Gel de neden olduğun sorunları hallet. Cadıyla büyücüye verdiğin öğütleri duyan köy halkı birbirine huysuz davranmakta yarışa kalktı Bir kavga kıyamettir gidiyor," demişler.

Aksi Cadılar ve Huysuz Büyücüleri mutlu eden yöntemlerin insanlarda aynı sonuçlan vermeyeceğini akü edemeyen köylülere öğüt verme işi yine bizim Pembe Peri'ye düşüyormuş. "Ne yaparsın. Akıllı bir peri olmak kolay iş değil," diyerek köye doğru uçmuş.

Aksi Cadı ile Huysuz Büyücüye gelince, annelerinden aksiliklerini, babalarından huysuzluklarını alan birbirinden asık suratlı, birbirinden hırçın çocukları olmuş. Korkunç şatolarında uzun, çok uzun yıllar boyunca mutluluk içinde yaşamışlar, ne birbirlerinden de çocuklarından da hiç ayrılmamışlar.

Dilek Aykul Bishku

Üç eşsiz dergi...

Sizin için...

Aylık çocuk dergisi...

Eşi benzeri yok. Okumayı seven, güzel şeyler okumak isteyenler için... Abone olun, size hep gelelim...

12 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 3.500.000 TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Büyükleriniz için...

Çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi. Anne babalar, kütüphaneciler, araştırmacılar, yazarlar, çizerler, öğretmenler için...abone olun.

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 1.900.000 TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Kedi dostları için...

Kedileri ve hayvanları seven herkes için...

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 1.700.000

TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

İNSANLIĞIN UZUN YOLCULUĞU

Kaynak: Keşifler ve icatlar ansiklopedisi. Resimler: Paul Boesch

11

İnsanlar bir ara toprağın ateşte sertleştiğini fark ettiler. Topraktan kaplar yapılabilirdi ve ateşte sertleştirilirse bu kaplar yemek pişirmek ve yemek için kullanılabilirdi. Artık yiyecekler yalnızca kızartılmıyor, suda da haşlanabiliyordu bu kaplar sayesinde. Beslenme alışkanlıkları da böylece değişmiş oldu. Haşlama etler, çorbalar, sebze haşlamaları yemek listesine eklendi. Topraktan kap kaçak, çömlek

yapmak giderek bir sanat halini almıştır. Ustaca yoğrulan çamur, ölçülü şekilde fırınlanarak, zarif çömlekler kaplar elde ediliyordu. Bunların büyük bir bölümü bugün kazılarda bulunmaktadır. O zamanki ustalar çamuru elle sucuk şeklinde yoğuruyor, ezerek içindeki suyu çıkarıyordu. Bugün yemek yerken tabağınıza şöyle bir bakıp düşünün. O sıradan tabağın da bir tarihi olması ilginç değil mi?

Yavru Kuş

12

Altuğ, o gün her zamankinden daha mutlu uyanmıştı. Zıplayarak yatağından indi. Yüzünü yıkamak için doğruca banyoya yöneldi. Annesinin banyoya yerleştirdiği sandalyeyi kullanarak küçücük boyuyla sandalyenin üzerine zıpladı. Ceylan çevikliğiyle zıplaması annesinin her zaman hoşuna

gidiyordu. Bu yüzden Altuğ, bu işi bir yarış haline getirmiş, her seferinde bir öncekinden daha hızlı zıplamaya çalışıyordu. Yüzünü yıkadıktan sonra yine aynı çeviklikle sandalyeden inip doğruca annesinin yanına koştu. Kahvaltı sofrası hazırды. Babası işe gittiğinden bu sabah da onu

Resimler: Ebru Öztaylan

görememişti. Bu duruma bazen çok üzülüyordu ama akşam babası geldiğinde gündüzün

acısını çıkarırcasına oyunlar oynuyorlardı. Bir an önce kahvaltısını bitirme isteğiyle ekmekleri bütün bütün ağzına tıkmaya çalışıyordu.

Annesi, Altuğ'daki bu değişikliğe bir türlü anlam verememişti. Sütünü içen Altuğ, sofradan fırlamaya çalışırken annesi kolundan tuttu. Önce sımsıkı sarıldı oğluna. Çilli yüzüne kocaman bir öpücük kondurdu. Sonra kucığına oturttu. Saçlarını okşayarak;

"Bugün benim bilmediğim, ama senin bildiğin ve seni mutlu eden nedir?" diye sordu. Altuğ, heyecanla yutkunarak;

"Yavru Kuş," dedi. Sesi heyecandan titriyordu. Ok gibi gergin vücuduyla annesinin kucığından atlamak için kıpırdanıp duruyordu.

Annesi hâlâ hiçbir şey anlamamıştı. "Hangi kuş, ne kuş?" diyerek

meraklı meraklı oğluna baktı.

Altuğ, hiç konuşmadan annesinin kucığından indi. Elini tuttu ve onu sürüklercesine balkona doğru koşturdu. Ayaklarına terlik bile giymeden balkona çıkıverdi. Annesi, oğlunun bu sevincine daha fazla karşı koyamadı.

Balkondaydılar şimdi. Altuğ, köşedeki çiçeksiz saksıya doğru ilerledi. Hemen yere çömeldi. "Biraz daha büyümüş," diyerek sevinçle çığlık attı. Annesi de eğildi. Saksının içinde

henüz tüyleri tam oluşmamış, pembe, gözlerini zor açabilen minicik bir kuş vardı. Kadıncağız hayretler içinde kalmıştı. Nasıl olmuştu da bunu fark edememişti. Şimdi Altuğ'un sevincini anlamıştı. Yavru kuş o kadar küçüktü ki dokunmaya bile kıyamadılar. Kadıncağız biraz telaşlanmıştı. Kuşa, ne yedirebilecekleri konusunda düşünmeye başladı. Oğluna sordu.

Altuğ, "Annesi onu besliyor. Bizim yem vermemize gerek yok," dedi.

Günler günleri kovalıyor, Altuğ her sabah ilk iş olarak yavru kuşun yanına koşuyordu. Yavru kuş, her gün biraz daha büyüyordu. Altuğ, ilk günlerde kuşu rahatlıkla avucunun içine alıyordu. Minicik dudaklarını kuşun gagasına götürüp onu öpüyordu. Aralarında inanılmaz bir dostluk oluşmuştu. Minik kuş, Altuğ'un geldiğini hissettiği an kanatlarını çırpmaya başlıyordu. Altuğ

da hayvanlar dünyasından minicik bir arkadaşı olduğu için çok mutluydu. Yavru Kuş gün geçtikçe biraz daha büyüyordu. Altuğ artık kuş avuçlarının içinde tutamaz olmuştu. Çünkü kuşu eline aldığı zaman, kanatlarının seri hareketlerinden dolayı onu elinde zaptedemiyordu. Kuş artık uçmayı da öğrenmişti. İlk günlerde yavaş yavaş kanat

çırparken, şimdi kanatlarının hareketini izlemek imkânsız hale gelmişti. Fakat henüz küçük olduğundan yuvasından fazla uzaklara gidemiyordu.

Altuğ, rüyalarında hep minik kuşu görüyordu. Her gece bir başka ülkeye uçuyorlar ve binlerce balonun arasından süzülerek yere iniyorlardı. Kuş,

rüyalarında konuşuyordu. Altuğ'u çok sevdiğini söylüyordu hep. Birlikte çok eğleniyorlardı. Altuğ yavru kuşa çok bağlanmıştı. Annesi bu duruma üzülüyordu. Çünkü, yavru kuşun bir gün başka yerlere uçacağını çok iyi biliyordu.

Annesi, bir sabah Altuğ'un "Gitmiş! Beni bırakmış işte!" diyerek ağlamasıyla uyandı. Oğlunu nerede bulacağını çok iyi biliyordu. Doğruca balkona yöneldi. Saksının yanına çömelmiş olan Altuğ'u kucığına aldı ve gözyaşlarını sildi.

"Yavru kuş artık büyüdü. Tek başına yaşayabilir hale geldi. Artık kendi kendine besleniyor. Bak sen de bizim bebeğimizsin. Biz de seni besliyoruz. Ama büyüdüğünde her şeyini kendin yapacaksın, kendi kanatlarınla uçmayı öğreneceksin. Hiç üzülme. Yavru kuş, seni, senin ona yaptığın iyilikleri, senin arkadaşlığını hiç unutmayacak!" dedi. Altuğ'u rahatlatmaya çalıştıysa da ağlayan oğlunu bir türlü susturamıyordu. Gözlerinden sanki yağmur yağıyormuşcasına akan yaşları durdurmak neredeyse imkânsızdı. Oğlunu kucığına aldığı gibi içeri, mutfağa götürdü. Ona bir bardak su verdi. Elini yüzünü güzelce temizledikten sonra uyuması için onu yatağına götürdü. Bir bardak sütünü de

içtikten sonra Altuğ, için için ağlayarak uyuyakaldı. Rüyasında yine yavru kuşla birlikte eğlendiler. Uykudan uyandığında sanki kuşunu yerinde bulmak istermişçesine balkona koştu. Ama nafileydi. Yavru kuş gerçekten gitmişti. Onun yattığı yuvaya bakakaldı. Onunla geçen günlerini hatırladı. Yine gözleri dolmuştu ki, balkonun demirine konan bir kuş sesiyle dikkat kesiliverdi. Kuşu korkutmamak için olduğu yerde kaldı.

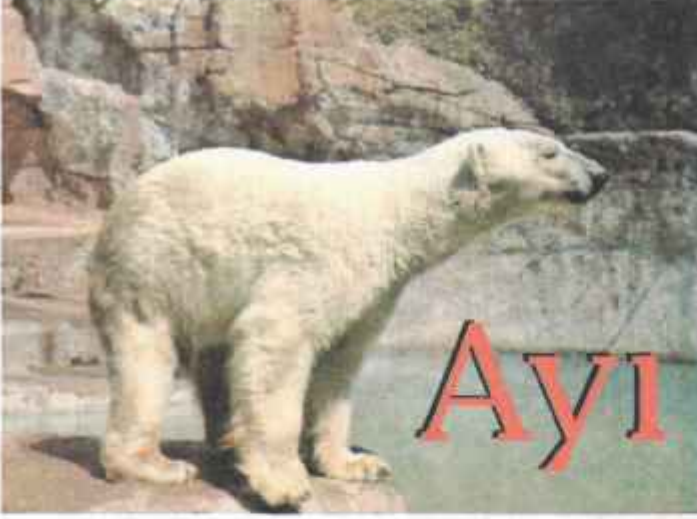
Balkona inen kuş, zıplayarak saksıya doğru ilerledi. Gagasında küçük bir çiçek tutuyordu. Tam Altuğ'un yanına geldiği sırada çiçeği gagasından bıraktı ve "pırrr" diye uçtu gitti.

Altuğ, çok sevindi. Bu kuş, gittiği için çok üzüldüğü yavru kuştı. Onu terketmediğini anladı. Yavru kuş sadece büyümüşü. O artık başka yerlerde uçacak, kendi yemeğini bulmak için uğraşacaktı. Ama kendisini hiçbir zaman unutmayacağını biliyordu.

Şimdi Altuğ nerede bir kuş görse, "Çiçek için teşekkürler, seni çok seviyorum yavru kuş!" diye bağırıyor ve yavru kuşu hiç unutmuyor.

İlkay Erçetin GÜNERLİ

A 5yılar *ursidae* adlı geniş bir memeliler ailesidir. Düz ve tüylü ayaklarını sürüye sürüye yürümeleleriyle tanınırlar. Meyva yerler, ağaç kökleriyle, otlarla, böceklerle ve etle beslenirler. Çoğu ayı genellikle bir seferde iki yavru doğurur ve yavruların büyümesi birkaç yıl alır. Tam olarak kış uykusuna yatmazlar. Güney Amerika'da yaşayan Benekli Ayı dışında tüm ayılar Kuzey Yarıküre'de yaşarlar.

Kuzey Amerika'da yaşayan Kara

16 Ayı baldan böceğe ve küçük memeli hayvanlara varıncaya kadar birçok şeyle beslenir. Genellikle siyah olsa da bazıları kahverengi, tarçın rengi, hatta neredeyse beyaza yakın renkte olabilir. Kara Ayı'ların ön pençeleri kısadır ve Kuzey Amerika'da, Avrupa'da, Asya'nın kuzeyinde yaşayan kahverengi ayılar veya Kuzey Amerika'da yaşayan Boz Ayı gibi, omuzları arasında kamburları yoktur. Kara Ayılar bir zamanlar bütün Kanada'da ve Amerika Birleşik Devletleri'nde yaygın olarak bulunurken, şimdi yalnızca insandan uzak ormanlarda ve dağlık bölgelerde yaşamaktadır. Etobur kara memelilerinin en büyüğü olan kahverengi Alaska Ayısı'nın pençeleri uzundur ve omuzlarının arası kamburludur. Yüzleri de dışa dönük değil, çukurdur. Boz Ayı da aynıdır, ancak biraz daha küçüktür. Kahverengi tüylerinin uçları beyaz olduğundan onlara boz bir görüntü verir. Kıyılarda ve adalarda yaşayan Alaska ayılarının uzunlukları iki metreyi, omuzlarının genişliği bir metreyi bulur. İki ayağı üstüne kalktıklarında boyu iki metreyi aşar. Erkek ayının ağırlığı 750 kiloya ulaşır. Kahverengi ayıların en büyüğü olan Kodiak Ayıları somon balığı, fare, gelincikle beslenir ama ağaç kabuğu, kök, meyva da yer.

500 kiloya yakın ağırlıklarıyla Kutup Ayıları kuzey kutbunun karlı buzlu bölgelerinde yaşarlar. Ayıbalığı, balık türleri ile beslenirler. Çok iyi yüzerler ve uzun mesafeleri yüzerek aşabilirler. Kutup Ayıları Eskimo'lar için her zaman çok önemli olmuşlardır. Etinden, postundan ve kemiklerinden her biçimde yararlanırlar.

(The Hamlyn Children's Animal World Encyclopedia in Color'dan yararlanılarak hazırlanmıştır.)

Işık Saçlı Mavi Gözlü Adam

Melek Güngör

Mete henüz beş yaşındaydı ve okula gitmiyordu. Ama şu son günlerde genç bir delikanlı olduğuna enikonu inanmaya başlamıştı. Nasıl inanmasın! Geçen gün emekli bankacı Nermin Hanım'ı karşıdan karşıya geçerken görüp babasının tembih ettiği gibi yardım etmeye koşmuş, Nermin Hanım da bu yardımdan çok mutlu olarak ona,

"Teşekkür ederim genç adam," demişti. Bir gün de top oynayan ağabeylerin kaçan topunu alıp getirdiğinde içlerinden birisi, " Mete artık genç bir delikanlı oldu, yakında bizimle top oynamaya başlar," diye iltifat etmişti.

Doğrusu Mete bu "genç" ve "delikanlı" sözcüklerinin ne anlama geldiğini tam olarak bilmiyordu ama annesi de onu, "Genç bir delikanlı oldu artık benim oğlum," diye sevince bunun

önemli bir şey olduğundan kuşkusu kalmadı.

O gün, ilkokul dördüncü sınıfta okuyan ağabeyi televizyonda bir program izleyip ödev hazırlıyordu. Mete de oyuncakları ile oynamaktaydı ama televizyondan gelen sesler dikkatini çekti. Konuşmacı bir sürü şey söylemişti, Mete bunları anlamak için çok küçüktü ancak program biterken ekranda mavi bakışlı ve saçları ışık ışık parlayan bir adam belirdi ve konuşmacı, "Yurdumuzun tüm gençleri bu büyük adamın emanetini sonuna kadar koruyacaktır," diyerek konuşmasını bitirdi.

Mete, tekrar oyuncaklarına dönmeden önce kendisinin de bir genç olduğuna göre bu emaneti koruması gerektiğini aklından geçirdi: Televizyondaki güzel adamın resminin çok önemli birine ait

olduğu belliydi. Baksana yaramaz ağabeyi bile programı sonuna kadar dinlemiş ve defterine yazılar yazmıştı.

Küçük Mete gece uykuya dalmadan önce birden ekranda gördüğü adamı anımsadı ve öylece uyudu.

Çok geçmeden rüyasında o sarı saçları ışık saçan, mavi gözlü adamı gördü. Adam oturduğu büyük bir koltuktan kalkmış yanına gelmişti. Mete'nin gözlerinin içine bakarak "Emanetimi koruyacak mısın genç adam?" diye sormuş, küçük Mete de "Evet, daima!" diye cevap vermişti.

Mete sabah uyanınca bu rüyayı çok net bir şekilde anımsadı. Rüyasına giren altın saçlı adam o kadar canlıydı ki, onu unutmamasına imkan yoktu.

18

Çocuk, "Galiba emanet diye bir şey var ve benden bir genç olarak onu korumam isteniyor," diye düşündü. "Evet, mutlaka öyle olmalı, baksana sarı saçlı adam bile rüyamda bana 'Genç adam' dedi. Ama bu emanet denen şey nedir acaba?" diye uzun süre kendi kendine sordu.

Bunu ona ağabeyi söyleyebilirdi belki ama çok erken kalkmış ve okula gitmişti. Böyle bir şeyi annesine sorması da olanaksızdı. Program sürerken odada bulunmuyordu. Mete, "Belki her tarafı ararsam emanetin ne olduğunu bulabilirim," diye karar verdi. Sonra da tüm odaları, dolapları, kapı arkalarını, yatak odalarını araştırmaya koyuldu.

Yok, yok! Ortalıkta emanete benzer hiçbir şey görülüyordu. Mutfakta yemek yapan annesinin yanına gidip etrafı karıştırmaya başlayınca da onun tarafından salona sepetlendi. Ama ışık saçan adam bir türlü gözünden gitmiyordu.

"Bu emanetin ne olduğunu mutlaka bulmalıyım," diye karar vererek iki sokak ötedeki bir ilkokulda okumakta olan ağabeyine sormak üzere evden çıktı. Yolda giderken, "Evde emanet diye bir şey görmedim. Ama belki sokakta gizlenmiştir," diye düşündüğünden, her yere dikkatle bakmaktaydı. Hiçbir şey görmeden okulun önüne geldiğinde tüm öğrenciler teneffüsten sonra sınıflarına girmekteydiler. Biraz sonra sınıf öğretmenleri de sınıfa girdi ve dersler başladı. Mete bir süre bahçe kapısının önünde oyalandıktan sonra yoruldu. Çünkü o sadece beş yaşındaydı. Gidip karşı kaldırımında ağaçların altında bulunan bir banka oturdu. Okul eve yakın olduğundan ara sıra buraya gelmeyi adet edinmişti. Çünkü okul onun için çok ilginç bir yerdi ve burada okuyacağı günleri iple çekmekteydi.

Biraz sonra oldukça yaşlı bir amca elindeki bastonuna dayanarak yanına oturdu. Mete adamın dikkatini çekmişti. "Annenin burada olduğundan haberi var mı?" diye sordu ona. Mete'nin, annesinin ona öğrettiği gibi nazik

davranarak, "Ben okuldaki ağabeyimi görmeye geldim. Evimiz buraya çok yakın efendim," diye cevap vermesi yaşlı adamın çok hoşuna gitti ama yine de, "Bak hele," demekten kendini alamadı ve, "Niçin ağabeyini görmek istiyorsun? O şimdi derste değil mi?" diye başka bir soru sordu.

"Biliyorum ama ona bir soru sormam gerekiyor," dedi Mete.

"Nasıl bir soru bu?" dedi yaşlı adam.

Mete önce pek konuşmak istemedi ama annesinin soru sorulunca cevap vermesi gerektiği konusundaki uyarıları aklına gelince, "Şey, ona emanetin ne olduğunu soracağım, çünkü onun korunması gerekliymiş," diye cevap vermek zorunda kaldı. Yaşlı adam çocukla eni konu ilgilenmeye başlamıştı. "Bak, istersen bana her şeyi başından anlat. Belki ben bilebilirim onun ne olduğunu. Çünkü çok uzun yıllar öğretmenlik yaptım oğlum, hem de bu okulda," dedi.

Yaşlı adamın öğretmen olduğunu öğrenmesi Mete'nin ona güven duymasını sağlamıştı. Adama dönerek:

"Bana herkes genç bir adam olduğumu söylüyor. Hatta annem bile geçenlerde aynı şeyi söyledi. Şey, ben gerçekten genç bir adam mıyım?" diye sordu ona.

Yaşlı adam da, "Hımm, bu çocuktan çocuğa değişir, bana kalırsa evet sen genç bir adamsın," diye cevap verdi.

"O halde o emanet denen şeyi mutlaka bulmalı ve korumalıyım. Çünkü dün televizyonda gördüğüm ışık saçlı, mavi gözlü adam rüyama da girdi ve, 'Emanetimi koruyacak mısın genç adam' diye sordu. Ama emanet nedir bilmiyorum, çünkü onu hâlâ bulamadım," dedi üzüntüyle.

Bunun üzerine yaşlı adam cebinden bir cüzdan çıkardı, elinde tuttu ve çocuğa, "Bak bakalım o ışık saçlı adam bunlardan hangisi?" diyerek cüzdanı açtı. Cüzdanın şeffaf naylonlu bölmelerine birkaç kişinin resmi yerleştirilmişti. Mete ilgiyle resimleri inceledi ve birden gözleri sevinçle parladı.

"İşte bu, rüyamda gördüğüm adam bu. O, ne kadar güzel görünüyor!" diye haykırdı.

"Onun adını hiç duymadın mı?" diye sordu emekli öğretmen. Mete tekrar hayır diye cevap vermeye hazırlanırken yanı başından ağabeyinin, "Onu bilmeyecek ne var, Mustafa Kemal Atatürk!" diye bağırdığını duydu.

Mete ile yaşlı adam konuşmaya daldıkları sırada dersin bittiğini ve okulun dağıldığını fark etmemişlerdi. Emekli öğretmen sorarcasına büyük çocuğa baktı. Mete de, "O benim ağabeyim, okul çıkışı benim burada olduğumu görünce yanımıza gelmiş," diye açıklamada bulundu. Adam, "Ağabeyin okullu olduğu için onu

hemen tanıdı. O halde ona soralım bakalım, 'Atatürk'ün emaneti' nedir biliyor mu?" dedi.

"Bilmez olur muyum?" diye cevap verdi gururla ağabey, "Bunu bütün çocuklar bilir. Çünkü Atatürk yalnız yurdu düşmanlardan kurtarmakla kalmadı. Cumhuriyeti kurdu ve bize çağdaş insanlar olmayı öğretti. İşte onun emaneti bize bıraktığı bu Cumhuriyet ve çağdaşlıktır," dedi bir solukta.

Mete'nin akli iyice karışmıştı. Cumhuriyet'in ne anlama geldiğini bilemeyecek kadar küçüktü çünkü.

"Korkarım bu ışık saçlı Atatürk'ün korumamı istediği 'Emanet'in ne olduğunu tam anlayamadım. Oysa ona rüyamda bunu koruyacağıma söz vermiştim ve o bana güveniyor," diye üzüntüyle başını salladı. Anlaşılan rüyasında gördüğü bu büyük adama büyük bir sevgiyle bağlanmıştı ve onun istediğini yerine getirmek istiyordu. Yaşlı öğretmen gülümseyerek Mete'nin ağabeyine döndü ve, "Cumhuriyet nedir anlatabilir misin bize?" diye rica etti ona.

"Bugün bu konudaki ödevimle öğretmenimden yıldızlı pekiyi aldım," diye böbürlendi çocuk, "Cumhuriyet bir yönetim şeklidir. Bu yönetimde krallar, padişahlar veya sultanlar olmaz. Cumhuriyet ulusun egemenliği kendi elinde tuttuğu ve bunu belirli süreler için seçtiği milletvekilleri aracılığı ile

sürdürdüğü bir yönetim biçimidir. Yani halkın kendi kendisini yönetmesidir," dedi çabucak. Mete, "Yine bir şey anlamadım," diye boynunu büktü. "Zararı yok, sanırım bunu biraz büyüyünce çok iyi anlayacaksınız," dedi yaşlı adam sevecenlikle. "Okumayı söktüğünde büyük Ata'nın gençliğe hitabını iyi oku, ne demek istediğini çok iyi anlayacaksınız."

Ağabey, "Ben onu ezbere biliyorum," dedi. "O halde ilk yapacağın işi bunu kardeşine anlatmak olsun," diye cevap verdi emekli öğretmen.

"Zararı yok, o dediğinizin ne olduğunu bilmesem bile bana verilen emaneti çok iyi koruyacağım. Çünkü onu bana ışık saçlı, mavi gözlü Atatürk emanet etti," dedi inançla küçük çocuk.

"Buna bütün kalbimle inanıyorum genç adam," diye cevapladı onu yaşlı adam.

İzin isteyerek eve gitmek üzere yanından ayrılıp uzaklaşan iki çocuğun arkasından bakarken de, "Büyük Atatürk, Cumhuriyeti gençlere emanet ederek ne kadar büyük bir isabette bulunmuş. Evet, gençler ve çocuklar onun bu büyük emanetini sonsuza kadar koruyacak ve çağdaş uygar insanlar olmayı sürdürecekle. Bunu bilmek bizler için ne büyük bir mutluluk," diyerek o ana kadar tuttuğu gözyaşlarını usulca silmeye çalışıyordu.

Mavibulut Yayınları

Artık Kendim Boyayabilirim Fatih Erdoğan
Artık Kendim Çizebilirim Fatih Erdoğan

Aç Tırtıl Eric Carle
Annem ve Ben Leyla Sakpınar
Kardeşim ve Ben Leyla Sakpınar
Babam ve Ben Leyla Sakpınar
Dedem ve Ben Leyla Sakpınar
Sevgi Kitabı Nuran Turan *Attila Akdeniz*
Anneme Neler Oluyor? Özlem Mumcuoğlu *Huban Korman*
Uyuyamıyor musun Küçük Ayı? Waddell *Firth*
Fili Yuttu Bir Yılan Fatih Erdoğan
Beş Beyaz Benekli Baykuş Bana Bakıyor Fatih Erdoğan
Pabucumun Bağı Çözüldü Fatih Erdoğan
Okula Geç Kaldım Fatih Erdoğan
Dedem Bana Düdük Yaptı Fatih Erdoğan
Geçiyordum Uğradım Fatih Erdoğan
Ablam Bana Dil Çıkardı Fatih Erdoğan
Sınıfta Kaldım Haberim Yok Fatih Erdoğan
Kuşumu Kim Kışkıkladı? Fatih Erdoğan
Beş Beyaz Benekli Baykuşun Dönüşü Fatih Erdoğan
Korkunç Korkuluğun Korkusu Fatih Erdoğan
Saklambaç Oyunu Nuran Turan *Mıstık*
Hemen Şimdi, Neden Olmasın Aysel Kartal *Attila Akdeniz*
Yağmur Yatağını İslatinca Jülide Sevim Aysun *Yıldız Sünnetçioğlu*
Kim Korkar Gambliğomdan Nuran Turan *Sibel Demirtaş*
Pofuduk Tembeller Ülkesinde İlda Delimenkanoglu *Melek Öndün*

Pufpuf Ayı Bal Peşinde A. A. Milne *Shepard*
Pufpuf Ayı'nın Sıkışık Günleri A. A. Milne *Shepard*
Park Peri ve Belediye Başkanı Dilek Aykul Bishku *Betül Sayın*
Bayan Tutu Modaya Uyuyor Melek Güngör *Mustafa Delioğlu*
Gökyüzündeki Tuhaf Delik Dilek Aykul Bishku *Betül Sayın*
Bir Işık Bin Işık Handan Derya *Yıldırım Derya*
Halil'in Yeni Ayakkabıları Turan Akingüç *İnceer*

Serdar'ın Öyküleri Nuran Turan *Fehim Hadimoğlu*
Serdar'a Öyküler Nuran Turan *Saadet Ceylan*
Serdar'ın Zaman Yolculuğu Nuran Turan *Mehmet Koyunoğlu*
Babaannemin Öykü Sepeti Nuran Turan *Saadet Ceylan*
Serdar'ın Rüya Kapanı Nuran Turan *Mustafa Delioğlu*
Nasreddin Hoca Eğlence Köyü Nuran Turan *Nazan Erimen*
Nasreddin Hoca ve Serdar Nuran Turan *Nazan Erkmen*
Kapadokya'nın Sırları Nuran Turan *Nuri Abaş*
Gönül Kuşu Michal Snunit *Fatih Erdoğan*
Atatürk ve Serdar Dolmabahçe'de Nuran Turan *Fatih Erdoğan*

Küçük Prens Saint-Exupery
Uçurtmam Bulut Şimdi Sevim Ak *Behiç Ak*
Seni Seviyorum Coco Güngör Köknel *Emine İnkaya*
Penguen Tigi'nin Özlemi Melek Güngör *Mustafa Delioğlu*
Onu Seviyorum Fatih Erdoğan *Attila Akdeniz*
Sen Bir Kızıldereisin Hannes Janosch

Üç eşsiz dergi...

Sizin için...

Aylık çocuk dergisi...

Eşi benzeri yok. Okumayı seven, güzel şeyler okumak isteyenler için... Abone olun, size hep gelelim...

12 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 3.500.000 TL

(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)

Büyükleriniz için...

Çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi.

Anne babalar, kütüphaneciler, araştırmacılar, yazarlar, çizerler, öğretmenler için... Abone olun.

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 1.900.000 TL

(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)

Kedi dostları için...

Kedileri ve hayvanları seven herkes için...

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 1.700.000 TL

(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)